

TÜRKİYE'DE KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ'NİN (T'de KDP) PROGRAM VE TÜZÜĞÜ

Bu program ve iç tüzük, partimiz merkez komitesinin birinci toplantısında müzakere ve kabul edilmiştir.

Giriş

Kiaksar'dan Selahedin'e Kadar Kürtler:

Kürt halkı, tarihin en eski çağlarından beri, Kürdistan adı verilen topraklarda, komşu milletlerden kesin tarihi, etnik ve lengüistik (dilbilim) hudutlarla belirlenmiş farklı ve istikrarlı bir topluluk halinde günümüze dek yaşaya gelmiştir.

Kürtlerin ataları olan Medler ve Karduklar, uzun tarihi devirler içinde, bugünkü Kürdistan'da kendi sosyo – ekonomik münasebetlerini tanzim ve idare eden, tamamen siyasi bağımsızlıklarına sahip devletler ve imparatorluklar kurmuşlardır. MÖ 612 yılında, bugünkü Musul yakınlarında bulunan Asurlular'ın başkenti Ninova'yı zapt eden ünlü Kürt İmparatoru Kiaksar'dan beri, Kürt halkı, Ortadoğu'nun tüm sosyal – siyasi olaylarında, daima önemli rol oynadı.

İslam dinini kabul ettikten sonra da, Kürtlerin bu etkin tarihi rolü sona ermedi. 10. yüzyılda merkezî Diyarbakır olmak üzere, Zagros Dağları'nın ötesine ve bütün Güney Kürdistan'a hükmeden Kürt Merwan devletinden sonra, Avrupa'nın haçlı ordularına meydan okuyan Kürt Eyübi devleti, tarih sahnesine çıktı. Eyubi prenslerinden Selahedin, sadece Kürtlerin değil, bütün İslam dünyasının tanıdığı en büyük komutan olarak, bugün de Avrupa'nın ve dünya tarihinin en önde gelen simaları arasında yer almakta ve Kürt milli dehasının İslam dinine kendisini kalkan yapan büyük cevherini sembolize etmektedir.

13. yüzyıldan itibaren, Moğol istila ordularının bir baştan bir başa yakıp yıktığı Hindistan, İran ve Ön Asya topraklarının içinde, Kürtlerin Yurdu da vardı. Kürt halkının ve onun kendi öz devletlerinin yüzyıllar boyu emek vererek meydana getirdiği sayısız sanat eseri, büyük şehirler ve yoğun ticarî-iktisadi ilişkiler, bu barbar ve uzun süreli istila dalgaları altında boğuldu.

Moğol istilasının çok zayıf düşürdüğü ve parçaladığı Kürt prenslikleri; çeşitli iç-dış etkenler yüzünden, yakın çağlarda kendi aralarında merkezî bir otorite etrafında birleşebilecek gerekli objektif sosyo-ekonomik şartları bulamadılar. Bununla beraber, yakın zamanlara kadar, Kürt halkı, dahilde tamamen otonom; yani kendi öz siyasi-sosyal müesseseleriyle kültürel değerlerine sahip emirlikler (Prenslük) halinde, Osmanlı İmparatorluğu ve İran Şehinşahlığı'nın "Hanedan Tipi" siyasi birlikleri içinde, yaşamaya devam etti.

Müttefik Güçler Sevri'de Kürdistan'ı İtiraf ve Teyit ediyorlar:

10 Ağustos 1920'de, Osmanlı İmparatorluğu yetkilileriyle, başlıca Müttefik Güçler (ABD, İngiltere, Fransa, İtalya vs.) arasında imzalanan Sevri Anlaşması, Kürt milletini ve Kürdistan'ı; kendi tarihi, etnik ve lengüistik coğrafya içerisinde, dinamik bir realite olarak tespit ve bu milletin kendi siyasi kaderini serbestçe tayin hakkını (Oto determinasyon) da kabul ve taahhüt etmiştir.

Kürt Halkı 'Gâvur' İstilasına Karşı Türk Halkı ile Omuz Omuza:

Fakat Kürt halkı, bu vazgeçilmez doğal hakkını kullanmaya başlamadan önce, Avrupalı güçlerin desteğini sağlayan Yunanlılar, Anadolu'yu işgale başladılar. Kürt halkı, kardeş Türk halkı ile birleşerek, Hıristiyan güçlerin tertiplemediği bu istila hareketine karşı koydu. Kürt halkı, 1920-23 yılları arasında, demokratik millî haklarını kullanmak ve Sevri'yi tatbik etmek yerine; Hıristiyan - Müslüman çelişkesinin o günün şartları içinde ağır basan yönü dolayısıyla Anadolu Kurtuluş Savaşları'na fiilen ve aktif bir şekilde katıldı. Başlıca Kürt ve Türk halklarının, "Gâvur.." sözcüğüyle nitelenen yabancı istila hareketlerine karşı yürüttükleri bu müşterek mücadelelerinin sonunda, Anadolu halklarının yani Kürt ve Türk halklarının gerçek kurtuluşu yerine, siyasi iktidar eski Osmanlı subaylarıyla aydınlarından müteşekkil ırkçı - Turancı bir "cuntanın" eline geçti.

Kürt ve Türk Halkı Faşist Askeri Diktatörlüğe Karşı:

Bir askeri diktatörlük halinde, iktidarı "siyasi terör rejimi" üzerine bina edilen yeni Türkiye idarecileri; İttihat-Terakki'nin ırkçı - Turancı fikirlerinden mülhem (esinlenmiş), bir başka ideolojiyi geliştirdiler. Bu yeni ideolojiye (Kemalizm) göre, "laiklik" ilkesi ve Avrupa toplumlarının bir takım üst yapı müesseseleri (kılık-kiyafet değişikliği... Medeni Kanun... Ceza Kanunu... vs.) Türk ırkının üstünlüğüne dayanan şoven bir milliyetçilik içinde, mecz ediliyordu. Türk subaylarının ve sivil aydınlarının bu yeni ırkçı faşist ideolojisi, Ankara'da siyasi iktidarı gasp ettiği günden bu yana, gelmiş-geçmiş tüm hükümetlerin eline "laiklik ilkesini" dinsizlik, milliyetçiliği de, Türklerden başka tüm halkları, özellikle Kürtleri, inkâr ve asimile eden bir tatbikat şeklinde tezahür etmiştir (belirmiştir).

Anadolu halk kitlelerinin (Türk-Kürt) rızası hilafına (tersine) ve siyasi cebir yoluyla tatbik sahası bulan bu çağ dışı, bilim dışı ve insanlık dışı faşist tatbikat çok acı, çok kanlı ve çok sıkıntılı geçti... Fakat her şeye rağmen, 1925'lerden beri, ırkçı-faşist Ankara hükümetlerinin başvurdukları kanlı asimilasyon (zor kullanarak Kürt dilini, Kürt kültürünü, Kürt sanatını, Kürt edebiyatını Kürt tarihini inkâr ve Kürt sosyal – ekonomik değerlerini gasp) zorlamalarına yani Türkleştirmeye karşı Kürt halkının fiilî ve fikri direnme hareketleri, asla kırılmadı.

(1925 -38) Kürdistan Silahlı Direnme Hareketleri:

1925 yılından, 1938 büyük Dersim katliamına kadar geçen 13 yıllık bir tarihi dönem içinde, Kürt halkının, faşist - Turancı hükümetlerin Türkleştirme tatbikatına karşı başvurduğu "Silahlı Direnme Hareketleri", objektif olarak kaçınılmaz idi.

İkinci Dünya Savaşı ile birlikte, Türkiye'nin siyasi şartlarına kendisini adapte etmiş bulunan Kürt milliyetçiliğinin fikir mücadelesi; ilerici, demokratik ve meşru bir muhteva taşıyan bu "Silahlı Direnme Hareketleri"nin tabii bir devamından ibarettir.

Kürt Milliyetçiliğinin Tarihi Kökenleri ve Dahili Milli Çelişki:

O halde günümüzde, Kürt halkının temel milli demokratik haklarını istirdat uğrunda giriştiği mücadele, kökenlerini bu tarihi gerçeklerden ve çağdaş millet hareketlerinin kaçınılmaz evrensel esprisinden almakta ve bu nedenle de; ilerici, haklı ve meşru bir çıkış noktasından hareket etmelidir. Bu mücadele, az gelişmiş bir ülkede (Türkiye) iktidarı ele geçirmiş bulunan, askeri cuntaların (açık ya da kapalı) kontrolündeki ırkçı - Turancı (subay – aydın) politik elitler ve bu elitlerin icra organı olup, Türk milleti adına siyasi iktidarı sürdürdüğünü iddia eden zorba hükümetlere karşı verilmektedir. Zira, biçimsel seçim oyunlarına rağmen, silik şahsiyetli sivil hükümetler de perde arkasında cunta gruplarının kont-rolü altında bulunmaktadır.

Türk halkının gerçek özlem ve çıkarları; asla Kürt halkının demokratik milli haklarının gaspını gerektirmez ve bu doğal hakların kullanılmasıyla çelişmez. Bu nedenledir ki, Kürt halkının; bir dile, bir kültüre, bir bölgeye, bir millete tanınmış tüm imtiyazlara karşı verdiği mücadele; Türk halkının gerçek demokratik mücadelesinden ayrılmaz. Yani Kürt halkının temel demokratik milli haklarının istirdadını amaç edinen bir eylem birliği; bizatihi Türk halkının sosyal ve demokratik gerçek iktidarının önüne dikilen cunta iktidarı engelini ve dolayısıyla Kemalist ideolojinin, uzun yıllardan beri Türk kamuoyunu şartlandırmış bulunan dar çemberini de parçalayacaktır.

İşte, Türkiye ırkçı-faşist hükümetleriyle, bu hükümetleri de kontrolünde tutabilen baskı kuvvetleri (cunta grupları) tarafından bir millet adına zorla sürdürülen milli ezme tatbikatından doğan Dahilî Milli Çelişki, kısaca budur. Yani Kürt halkının rızası hilafına ve kaba kuvvet yoluyla inkâr etmek... horlamak, tahkir etmek, baskı altında tutmak ve de yok etmek. Yani Türkleştirmek...

Türk ve Kürt Halkının Gerçek Düşmanları: Faşist Cunta İktidarları Onların Hükümetleridir.

Oysa, bir başka deyişle, Kürt halkının temel milli demokratik haklarının tanınması; Türkiye’de gerçek ve demokratik bir halk iktidarının gerçekleştirilmesinde en büyük engeli teşkil eden ve yarım yüzyıldan beri ırkçı - Turancı şovenizmin hakim ön yargılarıyla felce uğramış bulunan, Türkiye fikir ortamının donmuş taassubunu da yıkacaktır.

Bu nedenle, partimizin mücadelesi; sadece milli varlığı ve milli demokratik hakları gasp edilmiş ve bu haklarının istirdadı uğrunda savaştan Kürt halkının değil; daha insanca ve daha mutlu bir yaşama düzeyine, serbest iradesi ve gerçek iktidarıyla ulaşmak çabasında bulunan kardeş Türk halkının da mücadelesidir.

YAŞASIN, HALKLARIN KADERLERİNİ SERBESTÇE TAYIN HAKKI...

YAŞASIN, MİLLETLERİN TAM HAK EŞİTLİĞİ... HÜR YAŞAMA VE MUTLU OLMA HAKKI...

YAŞASIN TÜRK VE KÜRT HALKLARININ KARDEŞLİĞİ VE BİRLİĞİ!..

Türkiye’de Kürdistan Demokrat Partisi (T’de KDP) Tüzüğü

Madde: 1- Partinin adı: TÜRKİYE’DE KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ.

Madde: 2- Partimiz ilerici ve devrimci bir siyasi organizasyon olup, Türkiye’de kurulmuştur.

Madde: 3- Partimiz Türkiye Kürdistan’ında yaşayan Kürt halkının, kendi kaderini bizzat kendisinin tayinine hakkı bulunduğu inanır. Bu amaca varmak için, Kürt milli varlığının resmen tanınmasını ve Kürt milli demokratik haklarının istirdadını temel şart sayar.

Madde: 4- Partimizin mücadelesi, Türkiye Cumhuriyeti’nin toprak bütünlüğü esprisi içinde, Türk milli imtiyazları yerine; Türk ve Kürt halklarının tam hak eşitliğine müstenit gerçek kardeşliğini ve beraberliğini ikâme etmek esaslarına dayanır.

Madde: 5- Türkiye hudutları dâhilinde yaşayan Kürt halkının ana tabanı, Kürdistan’ın geniş köylü kitleleridir. Bu nedenle partimiz; ana amaç ve hedeflerinin gerçekleştirilmesi uğrunda girişeceği eylemlerinde, Kürdistan köylüsüne dayanacaktır.

İşçiler ve partimizin programını benimseyen aydınlar, öğrenciler, memurlar, esnaf ve sanatkarlar gibi orta tabaka mensupları, Kürdistan köylüsünün tabii yardımcıları ve müttefikleridirler.

Madde: 6- Kürt millet hareketinin ve dolayısıyla Kürdistan’ın geniş köylü kitlelerinin öncü ve organizatörü durumunda bulunan partimiz, sosyal-siyasi eylemlerinin seyri boyunca, şu temel görüşleri ti-tizlikle göz önünde tutar:

a- Türkiye’de siyasi iktidarın gerçek kuvveti, cunta (subay-aydın) gruplarıdır. Türkiye gibi az gelişmiş ülkelerde olduğu gibi, ekonomik bir temele sahip bulunmamakla beraber, cuntalar, siyasi iktidarı zorla (açık ya da kapalı) ellerinde tutmaktadır.

b- 1946’dan beri, cuntaların açık ırkçı-faşist diktatörlüğü şeklen sona ermiş gibi gösterilmekte ise de, 27 Mayıs 1960 hükümet darbesi ve sonrasındaki olaylar, cunta gruplarının perde arkasında, siyasi iktidarın iplerini ellerinde tuttuğunu ispat etmektedir. Bu nedenle, Türkiye’de birden fazla siyasi partinin ve seçim sisteminin varlığına rağmen, gerçek bir demokrasi ve fikir hürriyeti asla mevcut değildir. Ve “biçimsel demokrasinin” yaşaması dahi, her türlü garantiden mahrumdur.

c- Türkiye’de siyasi iktidarı ele geçiren cunta grupları, Türkiye halklarının büyük bir dilimini teşkil eden Kürt halkının, milli varlığını inkâr ve temel milli demokratik haklarını gasp ettikleri için, 1920-23 müşterek “Kurtuluş Mücadelesi”nin ilerici, haklı muhtevasına ihanet etmişler ve bu nedenle de meşruiyetlerini yitirmişlerdir.

d- Bu açıdan T-KDP -gerek iktidar ve gerekse muhalefette bulunsunlar- Türkiye’nin diğer siyasi kuruluşları ile, ancak Kürt milli varlığının tanınması ve Kürt milli demokratik haklarının açıkça teslimi şartı ile fikir ve eylem birliğine girebilir.

e- Bu temel ve ön şartı hesaba katmayan; yani Kürt milletinin milli varlığını inkâr ve Kürt milli haklarının gaspını tasvip ya da görmezlikten gelen tüm siyasi, gayri siyasi kuruluşları; Kürt halkını ezen ırkçı, faşist hükümetlerin ve baskı kuvvetlerinin suç ortağı sayar.

Madde: 7- T-KDP; emperyalizmi ve özellikle günümüzde ortaya çıkan bazı az gelişmiş ülkelerdeki dahilî, milli-sosyal çelişkileri, bilimsel metotlarla analize eder: Giriş bölümümüzde, mahiyeti kısaca belirtilen Dâhilî Milli Çelişki çözülemediği, yani Türkiye’de Kürt halkının inkârı ve demokratik milli haklarının gaspı şeklinde ortaya çıkan, dahilî-millî ezme tatbikatı sona ermediği müddetçe; Kürt halkının dahilî-millî muhalefet potansiyelini

münhasıran, "Milletlerarası Emperyalizme Karşı Savaş!" alanına kanalize etmek isteyen tüm fikri ve aksiyoner çabaları kötü bir tuzak ya da fahiş bir yanılığ olarak telâkki eder.

Madde: 8- Türkiye Kürdistanı adı tanınmalı ve hudutları etnik, coğrafi ve tarihi gerçeklere uygun olarak belirtilmelidir.

Madde: 9- Kürt dili, Türkiye Kürdistanı'nın resmi dili olarak kabul edilmelidir.

Madde: 10- Kürt kültürü serbestçe gelişmeli ve Kürtlere kendi çocuklarının tahsilinin her kademesinde, kendi ana dilleri ve öz kültürleriyle yetiştirme hakkı tanınmalıdır.

Madde: 11- Türkiye Kürdistan'ında sağlık, eğitim ve öğretim hizmetleri tamamen karşılıksız verilmeli ve Kürt çocukları için tahsilin her kademesi, tamamen parasız olmalıdır.

Madde: 12- Türkiye'nin tüm yeraltı ve yer üstü servetlerinden sağlanan gelirlerden Kürdistan'ın hissesi, Türkiye genel nüfus oranında tespit edilmelidir.

Madde: 13- Ekonomik plânlamada; günümüze kadar bir sömürge alanı zihniyeti içinde sömürülmüş ve ihmal edilmiş Kürdistan'ın kalkındırılmasına öncelikle ve ivedilikle yer verilmelidir. Kalkınma plânları bu esaslara göre hazırlanmalıdır.

Madde: 14- Sanayi kuruluşları, özellikle ağır sanayi tesislerinin dağıtımında, günümüze kadar apaçık bir şekilde tatbik edilen sömürgeci tasarruflardan vazgeçilmeli ve Kürdistan'ın yer altı servetleri mutlak olarak Kürdistan'da işletilmelidir.

Madde: 15- Partimiz, emperyalizmin her türlüüne karşı milli ve sosyal hak talebinde bulunan ya da kurtuluş mücadelesini veren tüm dünya halklarından yanadır.

"Partiye Giriş Yemini:"

"Ben biliyor ve inanıyorum ki, mensubu bulunduğum Kürt halkı; zorbalardan bütünü insani, milli, sosyal ve kültürel haklarından; zorla, hile ile, kabalıkla mahrum edilmiştir. Halkımızı özgürlüğe kavuşturmak, onurlu ve mutlu kılmak ve bunları koruyabilmek için; devrimci çalışma ve mücadele yapmak, özellikle milli bir teşkilat kurmak zaruridir. Bu nedenle; ölüncüye kadar bu soresger (devrimci) yolda yürüyeceğime, arkadaşlarımı koruyacağıma, Kürt halkının özlem ve isteklerini gerçekleştirmek için tüm gücümü harcayacağıma ve partimizin saflarında çalışacağıma; namusum, şerefim, tüm fikri ve maddi mukaddesatım üzerine yemin ediyorum."

Not:

Program ve iç tüzük, iki dilde yan yana sayfanın sol yarısında Kurmanci olarak "Program u Nizamnameya Navxweya Parta Dimoqrate Kurdistanê Lı Tırkiya", sağ yarısında da Türkçesi yer almak üzere, aynı kitapçıkta birlikte yayınlanmıştır. Kitapçığın orijinali, 48 sayfadır. Biz, burada sadece Türkçe bölümünü aldık. Bu kitapçığın son sayfasında yine her iki dilde yan yana "Partiye Giriş Yemini" yer almaktadır.

Program ve iç tüzük, iki dilde yan yana sayfanın sol yarısında Kurmanci olarak "Program u Nizamnameya Navxweya Parta Dimoqrate Kurdistanê Lı Tırkiya", sağ yarısında da Türkçesi yer almak üzere, aynı kitapçıkta birlikte yayınlanmıştır. Kitapçığın orijinali, 48 sayfadır. Biz, burada sadece Türkçe bölümünü aldık. Bu kitapçığın son sayfasında yine her iki dilde yan yana "Partiye Giriş Yemini" yer almaktadır.

Not:

(Parti kurucularının bazıları; kuruluştan hemen sonra partiyi özellikle iki konuda eleştirmeye ve partiden uzaklaşmaya başlarlar. Bu sorunlardan biri, partinin "milyetçi" olduğu yolundaki eleştiridir. İkinci konu ise; silahlı mücadele konusudur. Partinin kuruluşunda silahlı mücadelenin gerekliliği ortaya konmuştur. Ancak daha sonra silahlı mücadelenin zorunlu olduğu dile getirilir. Bundan dolayı M. Emin Bozarslan ve Yılmaz Çamlıbel partiden ayrılırlar. Bu sorunlar üzerine T-KDP; kuruluşundan iki ay sonra, 22 Ağustos 1970'de Ankara'da olağanüstü kongresini toplamak zorunda kalır. Dr. Şivan, parti sekreteri olarak önemli ve etkili bir konuşma yapar.

Dr. Şivan; bu vesile ile geldiği Türkiye'de Haziran - Eylül 1970 tarihleri arasında kapsayan üç aylık dönemde kalır. Eylül 1970'de Güney Kürdistan'a geri döner.)